N°. 232. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f. 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 30 SEPTEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad N°. 178.) WET *van den* 18*den September* 1852, *omtrent den waarborg en de belasting der gouden en zilveren werken.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is nieuwe wettelijke verordeningen uit te vaardigen omtrent den waarborg en de belasting der gouden en zilveren werken,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE HOOFDSTUK.

Van de gehalten.

Art. 1. De gehalten der binnen dit Rijk vervaardigde gouden en zilveren werken, welke door rijks-keurmerken gewaarborgd worden, zijn bepaald op vier voor het goud: van 916, 833, 750 en 583 duizendsten; en op twee voor het zilver: van 934 en 833 duizendsten.

Art. 2. Op die gehalten wordt eene ruimte toegestaan van *drie duizendsten* voor het *goud* en *vijf duizendsten* voor het *zilver*.

De werken, tusschen twee gehalten bevonden, worden op het laagst dier beide gehalten gekeurmerkt.

Art. 3. Voor holle werken, koordketting, draadwerken en soortgelijke voorwerpen, waarvan het juiste gehalte niet anders dan bij versmelting kan worden bepaald, wordt eene ruimte van *twintig duizendsten* verleend.

Het metaal, afzonderlijk onderzocht, blijft aan de algemeene bepaling van art. 2 gebonden.

Art. 4. Werken van lager gehalte dan de in art. 1 aangewezene zijn van den waarborg uitgesloten, en worden, tot op de grens in art. 6 gesteld, alleen gestempeld ten bewijze dat de belasting voldaan is.

Art. 5. Werken, ten deele uit edele en ten deele uit onedele metalen te zamen gesteld, worden beschouwd als in de termen vallende van art. 4, tenzij deze zamenstelling het gevolg zij eener volstrekte noodzakelijkheid, waarvan de beoordeeling aan den hoofdambtenaar van het kantoor van waarborg, waar de werken worden aangeboden, blijft overgelaten.

Hetzelfde geldt van de vereeniging der beide edele metalen aan een zelfde werk, tenzij elk dier metalen vatbaar zij om afzonderlijk te worden gekeurmerkt.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Van de belasting en de kantoren van waarborg.

Art. 6. Van alle gouden en zilveren werken, welke na de invoering dezer wet aan de stempeling worden onderworpen, wordt eene belasting geheven ten bedrage van *twaalf gulden* voor de *once* goud en *zestig centen* voor de *once* zilver; een en ander onverminderd de kosten der gehalte-proef.

Werken, wier goud- of zilvergehalte beneden de 250 duizendsten blijft, worden niet als gouden of zilveren werken aangemerkt.

De zamengestelde werken bij art. 5 vermeld, worden alleen belast naar evenredigheid van het zich daaraan bevindend goud of zilver.

De heffing der belasting gaat steeds aan de stempeling vooraf.

Art. 7. Tot de ontvangst der bij het voorgaand artikel ingestelde belasting, mitsgaders tot het onderzoek en de stempeling van de gouden en zilveren werken, worden kantoren van waarborg aangewezen.

Het getal en de plaatsing dier kantoren, zoowel als de zamenstelling van het personeel bij elk derzelve, worden door Ons naar gelang der behoeften van de dienst geregeld.

Art. 8. De ambtenaren van den waarborg zijn verpligt kosteloos aan een ieder inlichting te geven omtrent de beteekenis der verschillende keur- en andere stempelmerken, op gouden en zilveren werken voorkomende.

DERDE HOOFDSTUK.

Van de stempelmerken en de gehalte-proef.

Art. 9. De stempeling der gouden en zilveren werken, zoowel in het geval bij art. 4 als in dat bij art. 4 dezer wet bedoeld, geschiedt met rijks-stempels, omtrent welker vorm, vervaardiging, gebruik en verantwoording door Ons de noodige voorschriften gegeven worden.

Inzetting, aanvoeging of overbrenging van stempelmerken in, aan of op andere werken dan die, waaraan zij oorspronkelijk zijn aangebragt, staat, met opzigt tot de strafbaarheid, gelijk met het ten nadeele van de regten of belangen van den Staat gebruiken van echte kloppers of stempels, waarvan men zich op eene onbehoorlijke wijze heeft meester gemaakt.

Art. 10. De *rijks-stempelmerken* zijn:

1°. het gehalte-merk;

2°. het merk tot aanwijzing van het waarborg-kantoor, waar de stempeling is geschied;

3°. het jaarletter-merk;

4°. het merk voor de kleine goudwerken, uit één enkel stuk, of wel uit meerdere, voor afzonderlijke stempeling vatbare stukken bestaande;

5°. het merk voor kleine goudwerken, voorzien van aanhangselen, welke geene afzonderlijke stempeling toelaten;

6°. het merk voor de kleine zilverwerken;

7°. het merk voor de werken, welke aan geen der bij art. 1 vermelde gehalten voldoen;

8°. het merk voor oude goud- en zilverwerken, in den handel terugkeerende en gestempeld met vroeger gangbare keurteekenen;

9°. het merk voor de vreemde werken;

10°. het merk voor de werken, welke onder genot van teruggave der daarvan betaalde regten worden uitgevoerd.

Art. 11. Vergroote afbeeldsels dier onderscheidene stempelmerken worden, tegen eene matige vergelding, aan de kantoren van waarborg verkrijgbaar gesteld.

Zij moeten in alle magazijnen of winkels, waar gouden of zilveren werken verkocht worden, op straffe eener boete van tien gulden, op eene in het oog vallende plaats worden ten toon gesteld.

Art. 12. Werken, welke niet zonder gevaar van beschadiging gestempeld kunnen worden, mogen door de ambtenaren van het kantoor van waarborg, waar het onderzoek plaats heeft, van de stempeling worden vrijgesteld.

In zoodanig geval wordt aan die werken, met het zegel van het kantoor van waarborg, een schriftelijk bewijs gehecht, hetwelk eene naauwkeurige omschrijving van dezelve, met aanwijzing van den werkmeester, inhoudt.

Vóór de uitreiking van dat bewijs moet de belasting voldaan zijn, en daarvan op het stuk aanteekening gehouden worden.

Art. 13. Onverminderd de stempeling van 's Rijks wege, is elk werkmeester verpligt alle uit zijne werkplaats voortkomende gouden en zilveren werken, met uitzondering van die, welke verkeeren in het geval bij het eerste lid van het vorig artikel voorzien, met den afslag te merken van een eigen stempel, waarvan hij zich te dien einde voorzien moet, en welke de aanvangletters van zijnen naam, benevens een bijzonder, met goedvinden der ambtenaren van den waarborg door hem gekozen onderscheidingsteeken vertoonen moet.

Dit merk, den verantwoordelijken vervaardiger van het werk aanwijzende, draagt den naam van meesterteeken.

Geen werkmeester mag een meesterteeken aannemen, volkomen gelijk aan dat van een zijner beroepsgenooten.

De strafbepalingen van artt. 142 en 143 van het Wetboek van Strafregt zijn mede toepasselijk op het namaken of het bedriegelijk gebruik der meesterteekenen.

Art. 14. Voor gehalte-proeven, welke betaling van belasting ten gevolge hebben, wordt voor essaai-loon betaald *vijftien* ten honderd van het bedrag der belasting, van de onderzochte partijen of voorwerpen verschuldigd.

Het verbreken der werken, zoo dit, na volbragt onderzoek door den aanbieder wordt begeerd, ontheft niet van deze betaling.

Evenzoo blijft het essaai-loon verschuldigd in geval van in-beslag-neming der onderzochte werken. In dat geval wordt het loon berekend naar de belasting die verschuldigd zoude geweest zijn, indien de werken tot de stempeling hadden kunnen worden toegelaten.

Art. 15. Voor gehalte-proeven welke geene betaling van belasting ten gevolge hebben, zijn de volgende essaai-loonen verschuldigd:

Goud-essaaijen:

voor eene kupelproef, *een gulden vijftig centen* (f 1.50),

voor eene proef met de blaaspijp, *veertig centen* (f 0.40),

voor het toetsen van kleine werken, *vijf centen* per stuk (f 0.05);

Zilver-essaaijen:

voor eene kupelproef, *veertig centen* (f 0.40),

voor eene proef op den natten weg, gelijkerwijze *veertig centen* (f 0.40),

voor eene proef met de blaaspijp, *vijf en twintig centen* (f 0.25),

voor het toetsen van kleine werken, *twee centen* per stuk (f 0.02).

De essaai-loonen volgens dit en het voorgaand artikel verschuldigd, worden aan de schatkist verantwoord.

Art. 16. De essaai-broodjes, kornetten, snippelingen en het vijlsel worden na elke gehalte-proef aan de belanghebbenden teruggegeven.

Bij zilverproeven op den natten weg, waarbij geene teruggave van broodjes mogelijk is, wordt aan den belanghebbende, tot vergoeding van het chloor-zilver, dat in de handen van den essaijeur achterblijft, op het essaai-loon voor elke proef eene korting toegestaan van *tien centen*.

Art. 17. Alvorens tot de gehalte-proef te worden aangeboden, moeten de werken voorzien zijn van het meesterteeken, bij art. 13 vermeld, en tevens tot eenen staat van voltooijing gebragt zijn, welke zoowel tegen eene verandering van hunne oorspronkelijke bestemming, als tegen eene beschadiging der stempelteekenen bij de verdere bearbeiding waarborgt.

Werken, waaraan zoodanige beschadiging door toedoen van den werkmeester is toegebragt, zijn op nieuw aan belasting en stempeling onderhevig.

Art. 18. De werken, ter keuring aangeboden, moeten verzeld gaan

van een borderel, de opgave inhoudende van hun getal en gehalte, alsmede, voor zooverre zij nieuw zijn, van de verschillende smeltingen, waaruit zij zijn zamengesteld.

Voor elke partij, uit meer smeltingen te zamen gesteld, dan door den aanbieder zijn opgegeven, is, bij bevinding van zoodanig verschil van gehalte, dat daaruit, zonder de gedane ontdekking, vervolgingen ten laste van den essaijeur zouden hebben kunnen voortvloeijen, een dubbel essaai-loon verschuldigd, en wordt, in zoodanig geval, de geheele partij op het laagst der gevondene gehalten gekeurmerkt.

Art. 19. De werken moeten steeds van verlengstukken voorzien zijn, ten einde daarop het voor de proef benoodigde metaal te kunnen insnijden, tenzij bijzondere redenen, welker beoordeeling aan den hoofdambtenaar van het kantoor van den waarborg, waar de werken worden aangeboden, blijft overgelaten, zulks onmogelijk maken.

Het blijft desniettemin den essaijeur vrijgelaten, die insnijding ook, althans voor een gedeelte, op het werk zelf te verrigten.

Wanneer de verlengstukken blijken mogten door soldering aan het werk te zijn aangezet, moet het metaal van het verlengstuk en dat van het werk steeds elk afzonderlijk onderzocht worden.

Wanneer dit tweeledig onderzoek zoodanig verschil in gehalte doet kennen, dat daaruit, zonder de gedane ontdekking, vervolgingen ten laste van den essaijeur zouden hebben kunnen voortvloeijen, wordt het werk verbeurd verklaard, en vervalt de aanbieder in eene boete van het tienvoud der verschuldigde regten.

Art. 20. De gouden en zilveren werken, bestemd om van de gehalteteekenen te worden voorzien en die na aaneenvoeging hunner verschillende deelen niet meer vatbaar zijn zouden voor een behoorlijk onderzoek, worden bij losse gedeelten aan het essaai onderworpen, en van een herkenningsteeken, dat het bevonden gehalte aanwijst, voorzien. Later, in voltooiden staat aan het kantoor teruggebragt, worden zij, zonder op nieuw onderzocht te worden, op het door de herkenningsteekenen aangewezen gehalte gestempeld.

Werken, door veronachtzaming dezer bepaling voor geen behoorlijk onderzoek vatbaar, vallen onder het bereik van art. 4 dezer wet.

Art. 21. Holle werken, draad- en knopwerk, en alle andere werken, waarvan men het gehalte niet langs den gewonen weg kan leeren kennen, worden, zoo zij door den aanbieder als vervaardigd op een der gewaarborgde gehalten zijn aangegeven, onderzocht bij zamensmelting van een of meerdere stukken, naar gelang van de grootte der partij.

Zoo dit onderzoek de juistheid der aangifte bevestigt, wordt de waarde van het fatsoen der versmolten stukken den belanghebbende van rijkswege vergoed.

In het tegenovergesteld geval wordt den aanbieder, zonder eenige vergoeding, alleen de keus gelaten tusschen eene verbreking der aangeboden werken en eene stempeling derzelve op den voet van art. 4 dezer wet.

Art. 22. De essaijeur is bevoegd om de gouden en zilveren werken, aangegeven als verwerkt op een der gewaarborgde gehalten, welke hem toeschijnen met ijzer, koper, hars of eenige andere vreemde stof opgevuld, of ook op eene bedekte wijze met soldeersel overladen te zijn, in tegenwoordigheid van den aanbieder door te snijden.

Blijkt het gerezen vermoeden juist, zoo wordt het werk verbeurd verklaard, en vervalt de overtreder in eene boete ten bedrage van het tienvoud der belasting, welke verschuldigd zoude geweest zijn, zoo het werk tot de stempeling had kunnen worden toegelaten.

In het tegenovergestelde geval, wordt aan den aanbieder van rijkswege de waarde van het fatsoen van het doorgesneden werk vergoed.

De bepalingen van dit artikel strekken zich mede uit tot alle reeds in den handel aanwezige voorwerpen, welke van een gehalte-aanduidend stempelmerk zijn voorzien.

Art. 23. Oude gouden en zilveren werken van vroeger gangbare inlandsche kenteekenen voorzien, doch die geen deel hebben genomen aan de herkeuring, welke tijdens het vervallen dier kenteekenen heeft plaats gehad, worden in den handel terugkeerende, gestempeld met het merk hiertoe bij art. 10 sub n°. 8 aangewezen.

Zij kunnen ook op verlangen der aanbieders van de gehaltemerken worden voorzien, mits zij aan een der thans gewaarborgde gehalten beantwoorden.

Van blijkbaar vreemden oorsprong zijnde, ontvangen zij het merk voor de vreemde werken bestemd.

Art. 24. Wanneer eenig aan het wettelijk onderzoek onderworpen goud- of zilverwerk van lager gehalte bevonden wordt dan bij de aanbieding was opgegeven, zoo kan, op het verlangen van den aanbieder, tot eene tweede proef worden overgegaan.

Indien deze de uitkomst der vroegere bevestigt, zoo wordt het werk dienovereenkomstig gestempeld, of wel, wanneer de eigenaar zulks verlangt, in zijne tegenwoordigheid verbroken. Voor de eerste dezer proefnemingen is het essaai-loon op den voet van art. 14, en voor de tweede op dien van art. 15 dezer wet door den aanbieder verschuldigd. Verschilt daarentegen de uitkomst der tweede proefneming van die der eerste, zoo wordt het werk overeenkomstig de laatst verkregene uitkomst gestempeld, en is de aanbieder slechts gehouden tot de betaling van het enkel essaai-loon op den voet van art. 14.

Art. 25. In geval van geschil tusschen den aanbieder en den esaijeur over de uitkomst eener proefneming, wordt het voorwerp in geschil, onder gemeenschappelijke verzegeling, overeenkomstig art. 10 der wet van den 1sten Junij 1850 (*Staatsblad* n°. 25), aan het onderzoek van het Munt-collegie onderworpen.

Dit onderzoek volbragt, en deszelfs uitkomst aan de belanghebbenden medegedeeld zijnde, zoo wordt het werk overeenkomstig de gedane uitspraak gestempeld.

De kosten, door de opzending der werken veroorzaakt, zoomede die van het onderzoek, bij het Munt-collegie ingesteld, komen ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

In alle gevallen is het gewone essaai-loon verschuldigd.

De bovenstaande bepalingen zijn mede toepasselijk op de geschillen, tot welke het geval, voorzien bij art. 22, kan aanleiding geven.

Art. 26. De eigenaar van eenig goud- of zilverwerk, die vermeenen mogt dat het daarop voorkomend keurmerk een te hoog gehalte aanwijst, is bevoegd om het onderzoek van het Munt-collegie in te roepen.

Dit onderzoek tot de bevestiging geleid hebbende van het gerezen vermoeden, zoo wordt aan den essaijeur, op wiens verklaring de onjuiste keurmerking is geschied, eene boete opgelegd van honderd gulden.

Indien het blijkt, dat zoodanige onjuiste keurmerking binnen een tijdsverloop van vijf jaren meermalen heeft plaats gehad, wordt de essaijeur voor de tweede maal met het dubbel dier boete gestraft, terwijl hij de derde maal van zijne betrekking wordt vervallen verklaard. Alles onverminderd de aanspraak op schadevergoeding, waartoe zijne daad aanleiding mogt geven.

Art. 27. Het is den ambtenaren van den waarborg op straffe van ambtsontzetting verboden, eenig ten hunnen kantore aangeboden goud- of zilverwerk af te drukken of na te trekken, of daarvan mondeling of schriftelijk eene beschrijving te geven aan anderen, dan die van ambtswege bevoegd zijn zulks te vorderen.

Art. 28. De essaijeurs van den waarborg zijn verantwoordelijk voor de verrigtingen dergenen, door wie zij zich in de uitoefening hunner beroepswerkzaamheden doen bijstaan of vervangen.

VIERDE HOOFDSTUK.

Van de schatpligtigen.

Art. 29. Schatpligtig ten aanzien van deze wet en de daarbij geregelde belasting, is al wie eenig geheel of gedeeltelijk uit goud of zilver bestaande voorwerpen vervaardigt, bewerkt, doet vervaardigen of bewerken en al wie met zoodanige voorwerpen handel drijft.

Werklieden die in dienst van hunnen meester geheel of gedeeltelijk uit goud of zilver bestaande voorwerpen voor dezen vervaardigen of bewerken, zijn niet schatpligtig.

Art. 30. Het uitoefenen van de beroepen, bij het voorgaand artikel genoemd, moet, op verbeurte eener boete van vijftig gulden, worden voorafgegaan door eene aangifte aan het bestuur der gemeente binnen welke die uitoefening zal plaats hebben.

Binnen veertien dagen nadat iemand zoodanig beroep heeft laten varen, moet hij daarvan eene gelijke aangifte hebben gedaan, op straffe derzelfde boete.

Op de erfgenamen van den overledene, die zoodanig beroep uitoefende, rust de verpligting tot gelijke aangifte, welke door hen geschieden moet binnen ééne maand na het overlijden des erflaters, op verbeurte derzelfde boete.

Art. 31. Werklieden, die, ofschoon in vaste dienst van eenig schatpligtige, hunnen beroeps-arbeid niet in zijne maar in hunne eigene woning of werkplaats verrigten, zijn onder dezelfde bepalingen, tot gelijke beroeps-aangifte verpligt als hunne meesters.

Art. 32. Een schatpligtige, naar elders verhuizende, is, op verbeurte eener gelijke boete, gehouden hiervan aangifte te doen, zoowel aan het bestuur der gemeente, welke hij verlaat, als aan dat zijner nieuwe woonplaats.

Art. 33. De gemeentebesturen brengen de aangiften, in de drie voorgaande artikelen voorgeschreven, onverwijld ter kennisse van den controleur van den waarborg tot wiens ring hunne gemeente behoort.

Art. 34 Geen schatpligtige mag eenig voltooid goud- of zilverwerk niet voorzien van de vereischte stempelmerken, in zijn bezit hebben, noch daarmede handel drijven, op straffe van verbeurdverklaring dier werken en van eene geldboete van vijftig gulden voor de eerste, van honderd gulden voor de tweede, en van twee honderd gulden voor de derde en volgende malen.

De werken, tot persoonlijk gebruik van den schatpligtige en zijn gezin dienende, zijn hiervan niet uitgezonderd.

Beweerde onvatbaarheid voor stempeling ontheft van de toepassing der bovenstaande strafbepalingen niet.

Art. 35. Gedeeltelijke vernieuwing van een reeds gestempeld werk verpligt, zoodra het toegevoegde gedeelte meer dan tien wigtjes aan goud of honderd wigtjes aan zilver bedraagt, tot bijbetaling der belasting, en, naar gelang van omstandigheden, ook tot herstempeling.

Nalatigheid op dit punt wordt telken reize met eene boete van vijf en twintig gulden gestraft.

Art. 36. De schatpligtigen mogen de werken, door hen vervaardigd of ingekocht, of welke door anderen vervaardigd, doch met hun meesterteeken, overeenkomstig art. 46 zijn voorzien, aan geen ander kantoor ter stempeling aanbieden, dan aan dat, waaronder zij behooren, op verbeurte eener boete telken reize van vijf en twintig gulden.

Alleen de reizende kooplieden, als zoodanig van patent voorzien en bij de administratie van den waarborg erkend, zijn op hunne handelsreizen van deze bepaling vrijgesteld.

Art. 37. De schatpligtigen zijn, op verbeurte eener boete van honderd gulden, gehouden zich te voorzien van een door het gemeente-bestuur hunner woonplaats genummerd en gewaarmerkt register, waarin, op straffe eener boete van vijf en twintig gulden voor elk verzuim, dagelijksche en doorloopende aanteekening moet gehouden worden, zoowel van de werken, welke door hen worden aangekocht of op eenige andere wijze verkregen, als van die, welke hun tot herstelling of met eenig ander oogmerk worden toevertrouwd.

De vorm dier registers wordt door den Minister van Finantien bepaald en ter kennis van de belanghebbenden gebragt.

Werken, die zich slechts tijdelijk in handen der schatpligtigen bevinden, zijn aan de bovenvermelde inschrijving alleen dan onderworpen, wanneer zij van geene der wettelijke Nederlandsche stempelmerken voorzien zijn.

Art. 38. De schatpligtigen zijn gehouden tot het overleggen van hun register, zoo dikwerf dit gevorderd wordt door de ambtenaren van den waarborg of door hen, die in het algemeen belast zijn met het opsporen van misdrijven.

Echter zijn zij niet verpligt dat register uit handen te geven, anders dan op regterlijk bevel.

Geweigerde overlegging wordt als gemis van register beschouwd en gestraft.

Art. 39. In de winkels der schatpligtigen mogen de werken van gewaarborgde gehalte niet met die van ongewaarborgde gehalte of uit onedel metaal vervaardigd ondereen worden ten toon gesteld, maar moeten in afzonderlijke kasten, door een aanwijzend opschrift onderscheiden, worden geplaatst.

Overtreding van dit verbod wordt telken reize met eene boete van vijf en twintig gulden gestraft.

Art. 40. Een uittreksel dezer wet, bevattende de artt. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 23, 26, 27, 28, 35, 37, 39, 40, 42, 43 en 44, moet steeds op eene in het oog vallende plaats der winkels, magazijnen en werkplaatsen voorhanden zijn, op verbeurte eener boete van vijf en twintig gulden voor de eerste, en van vijftig gulden voor de tweede en volgende malen.

Art. 41. Geen schatpligtige mag zijn beroep uitoefenen noch zijn magazijn houden in een gebouw waarin eene bank van leening is gevestigd. Wanneer in strijd met deze bepaling wordt gehandeld, zoo worden de gouden en zilveren werken, in de bank van leening voorhanden, beschouwd als in het bezit van den schatpligtige zijnde, terwijl

het 3de lid van art. 37 op die werken in zoodanig geval niet van toepassing is.

De localen, waar de bank van leening gevestigd is, en de bewaarplaatsen der beleende goederen zijn alsdan mede onderworpen aan de visitatie der ambtenaren, op den voet als bij art. 86 dezer wet is bepaald.

Art. 42. De schatpligtigen zijn ten allen tijde, op straffe eener boete van vijf en twintig gulden, gehouden aan de koopers, die zulks verlangen, een van dag- en naamteekening voorzien borderel ter hand te stellen, ingerigt volgens het daarvan door den Minister van Finantien voor te schrijven model, en de opgave behelzende van de soort, de keurteekenen en het gewigt van het verkochte voorwerp.

Art. 43. Tot de uitreiking van het borderel in het voorgaand artikel vermeld, is, op verbeurte derzelfde boete, de verkooper, ook zonder aanvrage, verpligt bij den verkoop:

1°. van passement-, borduur- en draadwerken, en

2°. van diamantwerken, waaraan zich echte en onechte gesteenten zamengevoegd bevinden, waaromtrent het borderel mede de noodige aanwijzing bevatten moet.

De borderellen, bij dit en het voorgaand artikel bedoeld, zijn niet aan zegelregt onderworpen.

Art. 44. Het is den schatpligtigen, op verbeurte eener boete van vijftig gulden voor de eerste en van het dubbel dier som voor elk der volgende malen, verboden, gouden of zilveren werken te koopen van onbekende personen, tenzij vergezeld van ter goeder naam en faam staande borgen, bij den schatpligtige bekend.

Art. 45. Het is op straffe eener boete van honderd gulden verboden, het beroep van werkmeester in gouden en zilveren werken uit te oefenen, zonder zich voorzien te hebben van den stempel, bij art. 13 dezer wet omschreven.

Art. 46. Geene werken kunnen, op straffe eener boete van honderd gulden, van een ander meesterteeken dan dat des makers worden voorzien, tenzij met voorkennis van den controleur, in wiens ring de werken zijn vervaardigd, en onder overlegging van een bewijs der hieromtrent van den werkmeester verlangde vergunning.

De boete wordt verhaald op dengene van wiens meesterteeken is misbruik gemaakt, tenzij hij bewijze dat zulks buiten zijn medeweten geschied is.

Art. 47. Een werkmeester, zich tijdelijk van zijne woonplaats verwijderende, is bevoegd zijnen stempel ter bewaring over te brengen bij het waarborg-kantoor waaronder hij behoort, hetzij om aldaar buiten gebruik te blijven berusten, hetzij om door de ambtenaren opgeslagen te worden aan de werken, die gedurende zijne afwezigheid uit zijne werkplaats daartoe zouden kunnen worden aangeboden.

Hiertoe evenwel moeten de ambtenaren schriftelijk door hem worden gemagtigd.

Art. 48. Een werkmeester, zijn beroep latende varen, is gehouden binnen veertien dagen daarna, onder kennisgeving hiervan, zijnen stempel aan het kantoor van waarborg, waaronder hij het laatst heeft behoord, te doen verbreken, en zulks op verbeurte eener boete van vijf en twintig gulden. Hij blijft inmiddels aansprakelijk voor het misbruik, hetwelk van dien stempel zou kunnen worden gemaakt.

Dezelfde verpligting, onder bedwang derzelfde straf, is ingeval van overlijden van den werkmeester opgelegd aan de erfgenamen of regtverkrijgenden van den overledene, aan de executeurs der nalatenschap en aan de voogden van diens minderjarige erfgenamen of andere regthebbenden; terwijl allen persoonlijk aansprakelijk blijven voor het misbruik, hetwelk inmiddels van dien stempel zou kunnen worden gemaakt.

Art. 49. De reizende kooplieden in gouden en zilveren werken zijn, op verbeurte eener boete van honderd gulden, verpligt, bij hunne aankomst in elke gemeente, die zij ter zake van hun handelsbedrijf bezoeken, hiervan onmiddellijk aangifte te doen bij eenen der ambtenaren van het kantoor van den waarborg, zoo dit ter dier plaatse gevestigd is, en anders bij het gemeentebestuur.

Art. 50. De gemeentebesturen geven van alle aangiften, hun krachtens het laatstvoorgaand artikel gedaan, onverwijld kennis aan den controleur van den waarborg, tot wiens ring hunne gemeente behoort.

Zij zijn in de plaatsen, binnen welke geene waarborg-kantoren gevestigd zijn, bevoegd, om door deskundigen, te hunner keuze, de werken, die de reizende kooplieden in voorraad hebben, te doen onderzoeken, ten einde zich te verzekeren, dat die aan de vereischten der wet voldoen.

In geval van twijfel dienaangaande, worden de voorwerpen, welke hiertoe aanleiding geven, in voorloopig beslag genomen, en hiervan terstond berigt gegeven aan den bevoegden controleur.

Art. 51. De gouden of zilveren werken, van de bij deze wet vereischte stempelteekenen onvoorzien, door de reizende kooplieden bij inkoop of ruiling verkregen, moeten door hen op het eerste kantoor van waarborg, waar zij zich hebben aan te melden, aan de stempeling onderworpen worden, op de straffen bij art. 34 bepaald.

Art. 52. Onder bedwang derzelfde straffen, waarmede bij dit hoofdstuk de overige schatpligtigen bedreigd zijn, zijn ook de reizende kooplieden verpligt, de bij art. 30 voorgeschrevene aangiften te doen, het bij art. 37 gevorderde register te houden en in de bij art. 38 aangewezen gevallen over te leggen, het bij art. 40 omschreven uittreksel dezer wet voorhanden te hebben, en in de gevallen, bij de artt. 42 en 43 aangeduid, de aldaar bedoelde borderellen aan hunne koopers ter hand te stellen, en is het hun verboden gouden of zilveren voorwerpen onder zich te hebben, van de vereischte stempelmerken niet voorzien.

VIJFDE HOOFDSTUK.

Van handels-essaijeurs, scheiders en fineerders.

Art. 53. Niemand mag het beroep van handels-essaijeur uitoefenen, alvorens het hiertoe gevorderd examen te hebben afgelegd, voorgeschreven bij art. 7 der wet van 1 Junij 1850 (*Staatsblad* n°. 25).

Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met eene boete van drie honderd gulden.

Om tot het examen te worden toegelaten wordt de overlegging vereischt van een getuigschrift van goed gedrag, afgegeven door het bestuur van de woonplaats des verzoekers.

Art. 54. De handels-essaijeurs zijn buitendien gehouden:

1°. tot het doen der beroeps-aangifte, voorgeschreven bij art. 30 dezer wet;

2°. tot het aanleggen van een door het gemeentebestuur hunner woonplaats genummerd en gewaarmerkt register ter inschrijving van de baren, specien of ander materiaal, dat hun, hetzij alleen ter beproeving, hetzij tevens ter versmelting, wordt ter hand gesteld, met vermelding van den dag der ontvangst en van dien der weder-aflevering, van het gewigt vóór en na de proefneming, en van de uitkomst daarbij verkregen;

3°. tot het aanschaffen van eenen stempel, de naamletters van den houder en een met goedkeuring van den Minister van Finantien gekozen zinnebeeld vertoonende, en bestemd tot het merken van alle gouden, zilveren of goudhoudend zilveren baren, welke hun tot onderzoek ter hand gesteld, of door hen uit specien of eenig ander materiaal zamengesmolten zijn.

De stempels van de verschillende essaijeurs moeten kennelijk van elkander onderscheiden zijn.

Het niet nakomen der verpligting sub n°. 1 vermeld, wordt gestraft met eene boete van vijftig gulden; der verpligtingen sub 2°. tot het aanleggen van het daar bedoeld register, met eene boete van honderd gulden; terwijl voor elke verzuimde of niet behoorlijke inschrijving in dat register eene boete van vijf en twintig gulden wordt verbeurd; en het niet naleven der verpligting sub 3°. met eene boete van honderd gulden gestraft wordt.

Art. 55. Het bevonden gehalte wordt op elke baar in duizendsten uitgedrukt naast een afslag van den stempel, in het voorgaand artikel vermeld.

De baren worden daarenboven voorzien van een volgnommer, en gaan bij de aflevering vergezeld van een door den essaijeur onderteekend borderel, de aanwijzing behelzende van het nummer, het gewigt en het gehalte van elke baar.

Voor iedere baar, omtrent welke de bovenstaande bepalingen geheel of ten deele zijn veronachtzaamd, verbeurt de nalatige handels-essaijeur eene boete van honderd gulden.

Art. 56. De handels-essaijeurs zijn aansprakelijk voor de juistheid hunner opgaven.

Art. 57. De scheiders en fineerders der edele metalen zijn, onverschillig of zij hun beroep afzonderlijk dan wel vereenigd met dat van handels-essaijeur uitoefenen, mede, onder bedwang derzelfde straffen als deze, verpligt tot het doen eener beroeps-aangifte en het houden van een register, op gelijke wijze ingerigt als ten aanzien der handels-essaijeurs is voorgeschreven.

Art. 58. Zij zijn, insgelijks onder hetzelfde bedwang, mede gehouden tot het aannemen van eenen bijzonderen stempel, hunnen naam volnit bevattende met het woord *finering* er onder, ten einde te worden afgeslagen op al de baren en staven, voortgekomen uit het door hen verfijnd materiaal.

Art. 59. Scheiders en fineerders, tevens het beroep van handels-essaijeur uitoefenende, zijn verpligt aan hun fineerwerk, op de wijze bij art. 55 voorgeschreven, de aanduiding toe te voegen van het gehalte, waarop zij het verfijnd materiaal hebben bevonden. Zelven geene essaijeurs zijnde, dragen zij die verrigting aan eenen essaijeur op.

Voor elke baar, omtrent welke de bepalingen van dit en het voorgaand artikel geheel of ten deele zijn veronachtzaamd, verbeuren zij eene boete van honderd gulden.

Art. 60. De artt. 38 en 44 dezer wet zijn mede op de handels-essaijeurs, scheiders en fineerders toepasselijk.

ZESDE HOOFDSTUK.

Van openbare verkoopingen en beleenbanken.

Art. 61. Geene gouden en zilveren werken, niet voorzien van de vereischte stempelteekenen, mogen in openbare veiling gebragt, noch met die bestemming ten toon gesteld worden, op straffe van verbeurdverklaring der voorwerpen, en van eene boete van honderd gulden ten laste van den notaris, griffier, deurwaarder of anderen ambtenaar, ten wiens overstaan de veiling plaats heeft, of, bij ontstentenis van den zoodanige, ten laste van den bijzonderen persoon, die de veiling of het toezigt over dezelve houdt.

Deze bepaling is mede van toepassing op de verkooping der onafgeloste panden van beleenbanken.

Art. 62. De werken, welke ter voldoening aan de bepalingen van het voorgaand artikel moeten gestempeld worden, mogen aan geen ander waarborg-kantoor daartoe worden aangeboden, dan aan dat, binnen welks ring de verkooping moet plaats hebben. Overtredingen dezer bepaling worden op den voet van art. 36 gestraft.

Art. 63. Van het houden eener openbare verkooping, waarin gouden en zilveren werken voorkomen, moet door den notaris, griffier, deurwaarder of anderen ambtenaar, ten wiens overstaan zij zal gehouden worden, of, bij ontstentenis van den zoodanige, door den bijzonderen persoon, die dezelve of het toezigt daarover houden zal, ten minste drie dagen te voren aangifte worden gedaan aan het kantoor van waarborg, binnen welks ring de veiling zal plaats hebben, op verbeurte eener boete van honderd gulden.

Ook moeten van dat oogenblik af de ambtenaren van den waarborg, op de eerste aanvrage, toegelaten worden tot het bezigtigen der ten verkoop bestemde werken.

Bij verkoopingen van beleenbanken of andere, die op vaste tijdstippen gehouden worden, is eene opgave dier tijdstippen en der veranderingen, welke in de bepaling derzelve gebragt mogten worden, voldoende.

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Van in-, uit- en doorvoer.

Art. 64. Gouden en zilveren werken van buiten 's lands ingevoerd, zijn aan geene vaste gehalte-bepaling gebonden, noch behoeven van buitenlandsche stempelteekenen voorzien te zijn.

Art. 65. Van buitenlandsche gouden en zilveren werken en van die, welke uit de overzeesche bezittingen van den Staat worden aangebragt is, onverminderd het regt op den invoer, dezelfde belasting verschuldigd, welke bij art. 6 dezer wet voor de inlandsche werken is bepaald.

Die belasting wordt, onverminderd de verschuldigdheid van het regt op den invoer, verdubbeld voor gouden en zilveren werken omtrent welke de formaliteiten, bij de volgende artikelen omschreven, niet zijn in acht genomen; behoudens de daarbij bepaalde uitzonderingen.

Art. 66. Vrij van keuring, belasting en stempeling zijn:

1°. de gouden en zilveren werken, ingevoerd door of ten behoeve van gezanten van vreemde mogendheden bij Ons hof, voor zoover gelijke vrijdom ten dezen opzigte aan Onze gezanten bij die mogendheden wordt toegestaan;

2°. de gouden en zilveren werken, welke reizende personen met zich voeren tot hun persoonlijk gebruik, in onderscheiding van voorwerpen van handel;

3°. de gebruikte werken tot den inboedel behoorende van Nederlanders, die van buiten 's lands binnen dit Rijk terugkeeren, of van vreemdelingen, die zich alhier komen vestigen.

De werken sub 3°. vermeld moeten echter, met inachtneming der

gewone formaliteiten en voorzorgmaatregelen, aan het onderzoek der ambtenaren van den waarborg onderworpen worden.

Art. 67. De gouden en zilveren werken, welke, na uit krachte van het voorgaande artikel met vrijdom van keuring, belasting en stempeling te zijn ingevoerd, later in den handel worden gebragt, vervallen hierdoor, met opzigt tot keuring, belasting en stempeling onder de toepassing der algemeene bepalingen van deze wet.

Art. 68. De wettelijke verordeningen op den in-, uit- en doorvoer in het algemeen, zijn mede van toepassing op den in-, uit- en doorvoer der gouden en zilveren werken, behoudens de bijzondere bepalingen van dit hoofdstuk.

Art. 69. De van buiten 's lands ingevoerde gouden en zilveren werken worden, ten koste van den belanghebbende, onder verzegeling of plombering gehouden tot na de aankomst ten kantore van waarborg, tenzij, bij invoer ter zee of langs de rivieren, de schepen, waarin die voorwerpen geladen zijn, zelve bewaakt of verzegeld worden, in welk geval de afzonderlijke verzegeling of plombering der gouden of zilveren werken tot na de aankomst ter losplaats kan worden uitgesteld.

Art. 70. De aangifte der gouden en zilveren werken geschiedt door overlegging van eenen inventaris *in duplo*, behelzende, behalve hetgeen bij elke andere aangifte vereischt wordt:

1°. afzonderlijke opgave van het netto gewigt der voorwerpen, voor zooverre zij geheel uit goud of zilver of uit beide metalen te zamen zijn vervaardigd; en zulks van de gouden, zilveren of uit beide metalen te zamen gestelde voorwerpen van iedere partij afzonderlijk;

2°. de opgave van het kantoor van waarborg, waar de belasting, bij art. 65 bedoeld, zal worden voldaan.

Het eene exemplaar van dien inventaris wordt regtstreeks naar het daarin aangewezen kantoor van waarborg opgezonden; het andere blijft bij de voorwerpen en wordt gehecht aan de documenten, waarop deze vervoerd worden.

Art. 71. Bij de aangifte, zoowel wanneer zij ten doorvoer of op entrepôt, als wanneer zij ten invoer gedaan wordt, moet worden borg gesteld voor een vierde van de waarde der voorwerpen, ten genoege van den ontvanger der in- en uitgaande regten, en zulks zoo tot verzekering van de invoerregten als van de belasting bij deze wet geregeld.

Art. 72. De aangifte geschiedt:

1°. bij aanvoer op generale verklaring, ter losplaats op die verklaring aangewezen;

2°. bij invoer op andere wijze, aan het eerste kantoor der in- en uitgaande regten, in welk geval het vervoer naar het kantoor van belasting op een afzonderlijken volgbrief geschiedt.

Art. 73. Bijaldien het kantoor van waarborg, in den inventaris vermeld zich bevindt ter plaatse waar het kantoor van betaling der inkomende regten is gevestigd, zoo worden de goederen op den volgbrief, die in het geval van art. 72 2°. ten eersten kantore is afgegeven en in dat van art. 72 1°. ter losplaats geligt moet worden, naar het waarborg-kantoor vervoerd, waar alsdan tevens de visitatie door de ambtenaren der in- en uitgaande regten verrigt wordt.

Na den afloop der visitatie en de betaling der inkomende regten worden de goederen overgelaten aan de ambtenaren van den waarborg.

Art. 74. Wanneer het kantoor van waarborg, in den inventaris vermeld, elders dan ter losplaats gevestigd is, zoo worden de gouden en zilveren werken na de visitatie en de afteekening van het betalings-paspoort, door de ambtenaren der in- en uitgaande regten op nieuw verzegeld en geplombeerd, en daarna aan den belanghebbende ter hand gesteld, om door dezen naar het kantoor van waarborg te worden vervoerd onder geleide van een bijzonderen volgbrief, welke gelijktijdig met het betalings-paspoort, tegen borgstelling als in art. 71 vermeld, wordt afgegeven, onder intrekking van den vorigen volgbrief, voor zoover de voorwerpen daarmede ter losplaats zijn aangebragt.

Wanneer in den inventaris meer dan één kantoor van waarborg is opgegeven, geschiedt het vervoer naar die kantoren op zoovele afzonderlijke volgbrieven als er verschillende kantoren zijn opgegeven.

Art. 75. In geval van bekeuring ter zake van overtreding der wetten op den in-, uit- en doorvoer heeft, wanneer er geen ontslag onder borgtogt is verleend, de opzending naar het kantoor van waarborg geene plaats, of worden de aan dat kantoor reeds aangebragte voorwerpen niet ter beschikking gelaten der ambtenaren van den waarborg, dan nadat de bekeuring geheel is afgedaan. De aangehaalde voorwerpen blijven inmiddels onder bewaring van den ontvanger der in- en uitgaande regten.

In geval van benadering worden de gouden en zilveren werken dadelijk en vóór de toewijzing naar het kantoor van waarborg opgezonden, ten einde aldaar te worden onderzocht, belast en gestempeld. De benadering kan op het verlangen der ambtenaren benaderaars worden vernietigd, indien bij dat onderzoek de benaderde voorwerpen in metaalsoort of gewigt bevonden worden niet overeen te komen met den inventaris bij de aangifte overgelegd.

Art. 76. Na stempeling en voldoening der belasting aan het aangewezen kantoor, en nadat hiervan in dorso van den volgbrief aanteekening is gesteld, onder bijvoeging der verklaring dat de looden of zegels ongeschonden en de goederen overeenkomstig den inventaris bevonden zijn, worden de goederen aan den belanghebbende teruggegeven, en de afgeteekende volgbrief weder naar het kantoor der afgifte opgezonden.

Art. 77. Indien de volgbrief niet binnen den tijd van twee maanden, van de in het voorgaande artikel bedoelde aanteekening voorzien, ten kantore van betaling der inkomende regten terugkeert, wordt de aldaar gestelde borgtogt ingevorderd.

Art. 78. Bij uitvoer naar buiten 's lands van ongebruikte gouden en zilveren werken, van de stempelteekenen voorzien bij deze wet voor de Nederlandsche werken vastgesteld, wordt teruggave verleend van betaalde belasting.

Ten blijke der teruggave worden de ten uitvoer bestemde voorwerpen van een afslag voorzien van den stempel, daartoe bij art. 10 dezer wet sub n°. 10 aangewezen.

Art. 79. Om deze teruggave te erlangen is de belanghebbende verpligt de voorwerpen, ter verzending bestemd, naar het kantoor van waarborg, in welks ring hij gevestigd is, over te brengen.

Zij worden aldaar, zoo zij daarvoor bij onderzoek vatbaar gebleken zijn, ten uitvoer gestempeld, onder verzegeling gebragt, en aan den aanbieder teruggegeven, voorzien van een document eene naauwkeurige omschrijving inhoudende zoo van de soort, het gewigt, het getal en de stempelmerken der voorwerpen zelve, als van de wijze der inpakking en verzegeling.

Dit document moet aan de ambtenaren ter uiterste wacht, langs welke de uitvoer plaats heeft, ter intrekking aangeboden en door hen afgeteekend worden, met uitdrukkelijke vermelding dat de verzegeling door hen ongeschonden bevonden is; welke bevinding hun overigens het regt laat om zich diens ondanks de voorwerpen zelve te laten vertoonen.

Na de intrekking wordt het document naar het kantoor van waarborg, waar het afgegeven is, teruggezonden. De teruggave der regten heeft eerst na de terugkomst van het behoorlijk afgeteekend document plaats.

Art. 80. Gouden en zilveren werken, onder genot der teruggave van de belasting uitgevoerd, zijn, in geval van weder-invoer binnen het Rijk, bij welken al de voorschriften, vóór den invoer van vreemde werken gegeven, moeten worden in acht genomen, aan eene vernieuwde betaling van het teruggegeven bedrag onderworpen.

Zij ontvangen alsdan eenen tweeden afslag van het teeken van uitvoer.

Wij behouden Ons voor, in bijzondere gevallen, wanneer de uitvoer der daartoe reeds gestempelde werken niet heeft kunnen plaats hebben, die werken kosteloos van den tweeden afslag van dat teeken te doen voorzien.

Art. 81. Ten uitvoer gestempelde werken, in het vrije beheer eens schatpligtigen aangetroffen, worden als ongestempelde werken beschouwd en geven tot de toepassing der straffen, bij art. 34 bepaald, aanleiding.

Art. 82. Zoodra de ten uitvoer aangegevene voorwerpen ter uiterste wacht bevonden worden niet met de opgaven der ambtenaren van den waarborg overeen te komen of geheel of ten deele te ontbreken, worden de voorwerpen, zoo als zij voorhanden zijn, verbeurd verklaard en is buitendien door den uitvoerder eene boete verschuldigd van tien malen de belasting, die, zoo het document behoorlijk afgeteekend terug ware gekomen, aan het waarborgkantoor zoude zijn teruggegeven.

Art. 83. De werken, welke ten doorvoer zijn aangegeven, worden op geen kantoor van waarborg overgebragt.

Het exemplaar van den inventaris, dat niet aan het transito-paspoort gehecht wordt, blijft aan het kantoor van aangifte berusten.

Op entrepôt aangegeven, worden de werken alleen dan, wanneer zij uit het entrepôt ten invoer worden uitgeslagen, naar het kantoor van waarborg overgebragt.

Art. 84. Bijaldien er met opzigt tot de ten doorvoer aangegeven werken van den doorvoer wordt afgezien, wordt het transito-paspoort niet op den bij de wetten op den in-, uit- en doorvoer geregelden voet gezuiverd, zoolang niet uit eene aanteekening, door een ambtenaar van den waarborg op dat paspoort gesteld, blijkt dat de werken, waarvoor het is afgegeven, op een der waarborg-kantoren aan belasting en stempeling zijn onderworpen geworden.

Art. 85. Alle bepalingen, bij dit hoofdstuk met opzigt tot de gouden en zilveren werken voorgeschreven, gelden evenzeer voor gedeelten van zoodanige werken, welke afzonderlijk ingevoerd worden; met dit onderscheid evenwel, dat zoodanige gedeelten van werken aan het kantoor van waarborg, zonder betaling van belasting, enkel van een herkenningsmerk voorzien worden.

Het werk, tot welks zamenstelling de aldus gewaarmerkte gedeelten gebezigd worden, later in voltooiden staat aan hetzelfde kantoor aangeboden, wordt alsdan, tegen betaling der gewone belasting, met den stempel der vreemde werken gemerkt.

Het wordt evenwel vrijgelaten de Nederlandsche keurteekenen op werken te plaatsen, waaraan enkele versierselen van vreemde herkomst zijn aangebragt, mits het werk zelf van Nederlandschen oorsprong, en de aangebragte versierselen van geen lager gehalte zijn.

ACHTSTE HOOFDSTUK.

Van het opsporen en vervolgen van overtredingen.

Art. 86. De ambtenaren van den waarborg hebben tot het uitoefenen van hun ambtelijk toezigt ten allen tijde het regt van vrijen toegang tot de winkels, werkplaatsen en woningen der schatpligtigen.

Van dat regt bij nacht gebruik makende, zijn zij gehouden zich daarbij te doen vergezellen door het hoofd van het gemeentebestuur of eenig door dezen aangewezen lid van hetzelve of wel door eenen directeur of commissaris van politie.

De nacht wordt in betrekking tot deze wet gerekend, gedurende de maanden April tot en met September van negen ure des avonds tot zes ure des morgens, en gedurende de overige maanden des jaars van zeven ure des avonds tot zeven ure des morgens te loopen.

Art. 87. De hoofden van het gemeentebestuur zijn ook buitendien verpligt, om wanneer de ambtenaren van den waarborg zulks bij het bezoeken en opnemen van de werkplaatsen, winkels en woningen der schatpligtigen noodig achten, hen daarbij te begeleiden of door een der in de tweede zinsnede van het voorgaand artikel genoemde personen te doen begeleiden.

Art. 88. Zoo aan de ambtenaren van den waarborg bij het verrigten hunner visitatie de opening der huis- of winkeldeuren of de ontsluiting van eenig vertrek of stuk huisraad geweigerd wordt, of wel zoo niemand door hen wordt aangetroffen, die hun den verlangden toegang verschaffen kan, zijn zij bevoegd de sluiting te doen verbreken; hetgeen evenwel niet mag geschieden, dan in tegenwoordigheid van een der ambtenaren bij art. 86 alinea 2 genoemd, wier medewerking, zoo zij niet reeds verleend is, mitsdien alsnog behoort te worden ingeroepen.

Art. 89. Alle woordelijke of feitelijke weigering van toegang, inzage of onderzoek, op grond der wet door de ambtenaren van den waarborg gevorderd, gelijk mede het belemmeren of verhinderen der werkzaamheden, welke die ambtenaren krachtens de wet verrigten, of van het toezigt, dat hun is opgedragen, wordt gestraft met eene boete van vijftig tot drie honderd gulden, onverminderd de toepassing zoo van de algemeene strafwet wegens feitelijkheden of beleedigingen den ambtenaren aangedaan, als van deze wet wegens de verdere overtredingen, waarmede de bij dit artikel strafbaar gestelde daden gepaard mogten gaan.

Art. 90. Onverminderd alle andere geldige bewijsmiddelen, worden de overtredingen, tegen de voorschriften dezer wet begaan, bewezen door processen-verbaal, door de ambtenaren van den waarborg op den eed of de belofte, bij den aanvang hunner bediening afgelegd opgemaakt, welke ambtenaren hierin kunnen worden bijgestaan door zoodanige andere ambtenaren, als daartoe door Ons worden aangewezen.

Het proces-verbaal moet door minstens twee ambtenaren zijn opgemaakt en onderteekend, waaronder, behoudens de uitzonderingen bij het volgend artikel vermeld, althans één ambtenaar van den waarborg, steeds met de leiding der werkzaamheden belast is.

Art. 91. De medewerking van een ambtenaar van den waarborg tot de opmaking van het proces-verbaal, is geen volstrekt vereischte tot het constateren van de volgende overtredingen:

uitoefening van eenig schatpligtig bedrijf zonder voorafgegane aangifte bij het plaatselijk bestuur (art. 30);

gemis van het genummerd en gewaarmerkt register, bij art. 37 voorgeschreven, of verzuimde inschrijving in dat register van eenig door den houder gekocht goud- of zilverwerk;

weigering van vertoon van dat register (art. 38);

gemis van het uittreksel der wet bij art. 40 vermeld of verzuim van de zigtbaar plaatsen daarvan in den winkel; gelijk gemis of verzuim ten aanzien van de vergroote afbeelding der stempelmerken bij art. 11 voorgeschreven;

weigering of verzuim der afgifte van een borderel van verkoop in de gevallen, bedoeld bij artt. 42 en 43;

het door art. 44 verboden koopen van gouden of zilveren werken;

voorts alle weigering van toegang, inzage of onderzoek, tot het vorderen waarvan ook andere ambtenaren dan die van den waarborg bevoegd zijn.

Art. 92. De processen-verbaal worden op heeterdaad, immers zoo spoedig mogelijk opgemaakt, en behelzen een beknopt en naauwkeurig verhaal der bevinding en van de oorzaak der bekeuring met aanduiding der personen, qualiteiten, dag en plaats.

De processen-verbaal kunnen worden opgemaakt en de bekeuringen gedaan op alle de dagen des jaars en alzoo ook op zon- en feestdagen.

Binnen den vierden dag, volgende op dien waarop het proces-verbaal der bekeuring is gesloten, moet hetzelve worden geregistreerd.

De zon- en feestdagen worden in deze tijdsbepaling niet medegerekend.

Met betrekking tot bekeuringen gedaan op eilanden, op welke geen kantoor van registratie is gevestigd, is het voldoende dat de processen-verbaal worden geregistreerd vóór dat van dezelve in regten wordt gebruik gemaakt.

Art. 93. Wanneer de bekeurde bij het instellen der bekeuring tegenwoordig is, wordt hij uitgenoodigd om ook de opmaking van het daartoe betrekkelijk proces-verbaal bij te wonen, en, na onderteekening van dat stuk, een afschrift daarvan te ontvangen.

Is hij bij de bekeuring niet tegenwoordig of weigert hij de opmaking van het proces-verbaal bij te wonen, zoo wordt het voor hem bestemde afschrift binnen twee maal vier en twintig uren na den dag der registratie bezorgd ten raadhuize of bij het hoofd van het bestuur der gemeente, binnen welke de bekeuring geschied is, en blijft het aldaar ter zijner beschikking berusten.

De bekeurde de onderteekening van het proces-verbaal of de ontvangst daarvan geweigerd hebbende, zoo wordt hiervan in de acte melding gemaakt.

Art. 94. Slechts dan, wanneer het proces-verbaal door niet meer dan één ambtenaar is opgemaakt, of daaraan, buiten de gevallen van bij art. 91, door geen waarborg-ambtenaren is deel genomen, of wel wanneer de registratie niet binnen den gestelden termijn is geschied, levert zoodanig stuk op zich zelf geen volledig bewijs op.

Art. 95. Onnaauwkeurigheden van ondergeschikt belang, waaruit geene onzekerheid omtrent de toedragt der zaak of den persoon van den bekeurde voortvloeit, gelijk mede verkeerde aanhaling der overtreden wetsbepalingen, ontnemen aan het proces-verbaal deszelfs kracht niet, maar kunnen bij de dagvaarding hersteld worden.

Art. 96. In geval van bekeuringen ter zake van overtredingen, waarop door de wet de straf der verbeurd-verklaring is gesteld, worden de voorwerpen, onder de toepassing dier strafbepalingen vallende, onmiddelijk in beslag genomen.

In de overige gevallen heeft de in-beslag-neming alleen plaats ten aanzien der voorwerpen, welke tot bewijs strekken van het gepleegde feit.

Art. 97. De in beslag genomen voorwerpen worden bijeengevoegd en verzegeld met het ambtszegel van een der bekeurders en het zegel van den bekeurde, en in dien toestand naar de griffie der regtbank, welke over de bekeuring uitspraak moet doen, overgebragt.

Zoo de bekeurde geen zegel bezit of het gebruik daarvan weigert, wordt zulks in de acte van geregtelijke bewaargeving vermeld.

Art. 98. Het vervoer der aangehaalde goederen naar de griffie heeft zoo mogelijk onverwijld, en anders op den dag, volgende op dien der aanhaling, plaats. Zoo een langer oponthoud onvermijdelijk blijkt, wordt daarvan, met opgave der redenen, in de acte van geregtelijke bewaargeving melding gemaakt.

Art. 99. Zoo de aangehaalde voorwerpen niet vatbaar zijn om vervoerd te worden, worden, hetzij de voorwerpen zelve, hetzij de vertrekken waarin zij zich bevinden, onder de bij art. 97 bedoelde gemeenschappelijke verzegeling gebragt, om daaronder in afwachting der regterlijke beslissing te verblijven.

Art. 100. De processen-verbaal worden door of namens den Minister van Financien opgezonden aan den officier bij de arrondissements-regtbank, in welker ressort de bekeuring heeft plaats gehad, ten einde volgens de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering te worden behandeld en vervolgd.

De bekeurde kan de regtsvervolging wegens overtredingen dezer wet, voor zooverre die met boete en verbeurd-verklaring gestraft worden, voorkomen door vrijwillige betaling van het maximum der boete, op den voet bij het Wetboek van Strafvordering bepaald, afstand van de in beslag genomen voorwerpen, welker verbeurd-verklaring gevorderd wordt, en voldoening der gemaakte kosten.

Ook kan het bedrag der boete en der verbeurd-verklaring het onderwerp eener transactie uitmaken tusschen den controleur van het kantoor van waarborg, binnen welks ring de bekeuring heeft plaats gehad, en den bekeurde, doch niet dan op last en behoudens de goedkeuring van den Minister van Financien, en alleen vóór dat de regtsvordering is ingesteld.

Art. 101. Bij elke veroordeeling tot geldboete wordt tevens door den regter bepaald, dat, indien daaraan niet is voldaan binnen veertien dagen nadat de veroordeelde bij deurwaarders-exploit tot betaling is aangemaand, eene gevangenisstraf in plaats der geldboete zal kunnen worden toegepast.

Deze gevangenisstraf wordt bepaald op minstens zes dagen en hoogstens twee jaren.

Opvolgende betaling van de boete en de geregtskosten ontslaat van alle verdere gevangenis.

Art. 102. Het regt van de in beslag genomen werken verschuldigd, wordt nimmer geacht begrepen te zijn onder de boeten, bij regts-uitspraak opgelegd of op den voet van art. 100 vrijwillig betaald, maar moet steeds afzonderlijk worden voldaan.

Indien dat regt op geene andere wijze invorderbaar is, wordt hetzelve op het bedrag der boete of de opbrengst der verbeurd verklaarde werken vooruitgenomen.

Art. 103. De door den regter verbeurd verklaarde of door de bekeurden ter voorkoming der regtsvervolging, afgestane werken worden, zoodra de vonnissen, waarbij verbeurd-verklaring is uitgesproken, in kracht van gewijsde zijn overgegaan, of de buitengeregtelijke schikking is ten uitvoer gelegd, aan den ontvanger van het kantoor van waarborg, binnen welks ring de bekeuring geschied is, overgegeven, ten einde ter gelegener tijd op last van Onzen Minister van Financien te worden verkocht, hetzij in onverbroken, hetzij, zoo noodig, in verbroken staat.

Art. 104. De verbeurd-verklaring in de gevallen bij deze wet voorzien, strekt zich steeds over het geheel der werken uit, zonder uitzondering van die gedeelten der aangehaalde voorwerpen, welke niet uit goud of zilver bestaan.

Hetzelfde geldt van de emballagie, kistjes, kokers of andere omkleedselen tot de verbeurd verklaarde werken behoorende.

Art. 105. Alle burgerlijke gedingen, waarin het Rijk ter zake van den waarborg, hetzij eischende hetzij verwerende, optreedt, worden in eersten aanleg ingesteld voor de arrondissements-regtbanken, en voorts in hooger beroep en cassatie naar de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voortgezet. Zij worden behandeld als summiere zaken.

Art. 106. Alle schatpligtigen, handels-essayeurs, scheiders en fineerders, zoomede alle bijzondere personen, welke in aanraking of betrekking staan met de kantoren of ambtenaren van den waarborg, zijn verantwoordelijk voor de daden hunner zaakgelastigden of bedienden, voor zooverre die met het door hen uitgeoefend bedrijf in verband staan.

Art. 107. Het besluit van den 3den Germinal IXde jaar, betrekkelijk tot het bezit en gebruik van verboden werktuigen, hier te lande executoir verklaard bij de decreten van 8 November 1810 en 6 Januarij 1811, wordt afgeschaft.

Art. 108. Deze wet treedt in werking op den dag die daartoe nader door Ons zal bepaald worden, op welken dag tevens worden ingetrokken en vervallen alle vroegere wettelijke verordeningen, den waarborg der gouden en zilveren werken betreffende.

Op de belasting op gouden en zilveren werken bij deze wet vastgesteld, worden geene opcenten geheven.

De regtsvervolgingen, welke op het even vermeld tijdstip nog aanhangig zijn, worden ten einde toe behandeld en beslist overeenkomstig de bepalingen der wetgeving, onder welke zij zijn ingesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 18den September 1852.

WILLEM.

De Minister van Financien,
VAN BOSSE.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* September 1852.

De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

---

27 September 1852, no. 46. WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien dd. 25 September jl., Ia. B, no. 12;

Hebben besloten en besluiten:

1o. in te stellen eene Staats-commissie tot onderzoek en beoordeeling der ontwerpen, zamengesteld met het doel om de nieuwe Nederlandsche Wetgeving voor de *Nederlandsch West-Indische bezittingen* van het Rijk toepasselijk te maken, en tot het daaromtrent uitbrengen van berigt en advies;

2o. te benoemen tot leden dier commissie:

mr. *P. A. van Steenbergen*, raadsheer in den Hoogen Raad;

mr. *B. W. A. E.* baron *Sloet tot Oldhuis*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en president der arrondissements-regtbank te *Zwolle*;

mr. *L. Metman*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal;

mr. *P. Fiers Smeding*, oud-president van het geregtshof van *Suriname*, te *Haarlem*;

mr. *J. H. van der Sande*, raadsheer in het provinciaal geregtshof van *Zuidholland*;

mr. *A. Brugmans*, advocaat te *Amsterdam*, en

jhr. mr. *H. G. C. L. Janssens*, advocaat te *'s Gravenhage*.

Afschrift dezes zal worden gezonden aan Onze Ministers van Kolonien en van Justitie en aan de leden der commissie tot informatie en narigt.

Het Loo, den 27sten September 1852.

WILLEM.

De Minister van Kolonien,
CHS. F. PAHUD.

Bij besluit van den 27sten September jl., no. 42, heeft Z. M. benoemd tot lid der provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in Noordbrabant dr. *A. F. van Lierop* te 's Hertogenbosch en zulks ter vervanging van wijlen dr. A. Bolsius.

Bij besluit van den 27sten September jl., no. 54, heeft Z. M. goedgevonden:

aan *J. van der Voordt* eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Beugen;

en tot burgemeester der gemeenten Boxmeer en Beugen te benoemen mr. *J. B. Hengst*.

Bij besluit van den 28sten September 1852, no. 40, heeft Zijne Majesteit goedgevonden te benoemen tot burgemeester van de gemeente Brummen mr. *C. H.* baron *van Rhemen van Rhemenshuizen*, wethouder dier gemeente.

Bij besluit van den 28sten September 1852, no. 42, heeft Zijne Majesteit goedgevonden de door de gemeentebesturen van Pernis en Benthuizen gedane benoemingen der burgemeesters *H. K. Vlielander* en *H. A. de Vijver* tot secretaris met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Bij besluit van den 28sten dezer, n°. 43, heeft Zijne Majesteit goedgevonden aan *J. Spaander* op zijn verzoek eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Abbekerk.

Bij Koninklijk besluit van den 25sten September 1852, n°. 79, is de gezantschaps-secretaris *J. B.* baron *van Aerssen Beijeren van Voshol* benoemd tot raad van legatie, buiten bezwaar van 's Rijks schatkist.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 27sten dezer, n°. 48, goedgevonden, aan den generaal-majoor *Falter*, thans gepensionneerd met den rang van luitenant-generaal, op het daartoe door hem gedaan verzoek, een eervol ontslag te verleenen als lid van het comité van defensie.

Bij Koninklijk besluit van den 27sten September 1852, n°. 52, is aan den 1sten luitenant der artillerie bij het leger in Oost-Indie *H. J. D. Doorman*, thans met verlof hier te lande, verleend een eervol ontslag uit de militaire dienst met toekenning van pensioen.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij dispositie van den Minister van Binnenlandsche Zaken van den 24sten September 1852, n°. 152, is benoemd tot president der provinciale Commissie van geneeskundig onderzoek en toevoorzigt in Noordbrabant dr. *J. F. G. Moleschott*, lid dier commissie.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

Bij den Minister van Finantien is ontvangen eene aan 's Rijks schatkist verschuldigde som van honderd vijf en dertig gulden, als zoodanig door een onbekende, onder het postmerk Rotterdam, van den 27sten dezer, in bank- en muntpapier ingezonden.

's Gravenhage, den 29sten September 1852.

De Minister voornoemd,
VAN BOSSE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Prins-President bevond zich den 27sten dezer nog te Marseille. » De verontwaardiging over den tegen het leven van het Staatshoofd gesmeden aanslag — zegt een van regeringswege openbaar gemaakt berigt — heeft de geestdrift nog verhoogd, waarmede de bevolking den Prins ontvangt." Het merkwaardigste der feestelijkheden te Marseille bestond in groote manoeuvres van het aldaar thans vereenigde oorlogseskader, welke de Prins bijwoonde aan boord van het nieuwe stoomoorlogsschip de *Napoleon*.

Nopens den aanslag tegen het leven van den Prins-President is niets nieuws bekend geworden. » Het gouvernement — zoo leest men in eenen brief uit Parijs — heeft geen nadere bijzonderheden dienaangaande bekend gemaakt, en zal hiermede waarschijnlijk wachten, tot dat het geregtelijk onderzoek alles tot zekerheid zal hebben gebragt. Men verwacht dat na den afloop der instructie het staatsgeregtshof zal worden zamengeroepen om de schuldigen naar de voorschriften der onlangs gemaakte wet te vonnissen. Intusschen werpt de eene partij de schuld van den snooden aanslag op de andere; eenigen beweren dat de legitimisten-partij daarin de hand gehad moet hebben, omdat zij in het oord, waar de zamenzwering haren zetel had, vele aanhangers telt, en ook omdat voor het vervaardigen van den moordtoestel enz. eene nog al aanmerkelijke geldsom noodig was; anderen zeggen dat alleen onder de republikeinsche partij blijken voorgekomen zijn van eene gezindheid die zulk een verfoeijelijk plan kon doen opvatten. Het zou echter, al mogt het ook door den een of ander in de regeringsgezinde pers of in de nabijheid van het staatshoofd beproefd worden, zeer onbillijk zijn, eene gansche partij verantwoordelijk te stellen voor de boosheid van eenige tot haar behoorende aterlingen. Intusschen merkt men op, dat de politie bestendig in het geheim is gewaakt, de schuldigen van schrede tot schrede nagegaan en hen juist toen het kwaad tot rijpheid gekomen was, gestuit heeft. Men ziet hierin een geruststellend blijk van de waakzaamheid en de goede inrigting der politie, die als het ware mede binnensluipt in de duisterste schuilhoeken waar boosdoeners zamenrotten, en hunne onderlinge overleggingen afluistert."

— Zondag en Maandag jl. heeft in twee van de kiesdistricten van Parijs eene stemming plaats gehad tot verkiezing van leden van het Wetgevend Ligchaam. De uitslag der stemopneming is nog niet bekend, maar het ministeriele blad de *Patrie* berigt dat meer dan veertien duizend kiezers verzuimd hebben hunne stem uit te brengen, en dat ten gevolge van de volslagen onverschilligheid der burgers waarschijnlijk in geen der beide districten een tot eene geldige benoeming genoegzaam aantal stemmen is uitgebragt.

— De *Constitutionnel* berigt dat de nationale garde te Parijs den 27sten dezer voor het eerst na de ontbinding en de reorganisatie der gewapende burgerij, weder geroepen is om dienst te doen, zijnde de eerepost bij het verblijf van den opperbevelhebber der nationale garde door een detachement gewapende burgers bezet.

BELGIE.

De Belgische Senaat heeft den Prins de Ligne, een man van zeer gematigde en liberale denkwijze, als zijnen voorzitter herkozen. Deze verkiezing heeft met bijna algemeene stemmen (43 van de 47) plaats gehad en werd algemeen verwacht, daar beide partijen zijne bezadigdheid en onpartijdigheid in de jongst verloopen zitting hebben leeren hoogachten. Hij aanvaardde het voorzitterschap met eene korte aanspraak, waarin hij even als ten vorigen jare onderlinge toenadering der staatspartijen dringend aanbeval. » Toen ik in het laatst der vorige zitting dezen stoel innam — zeide hij — veroorloofde ik mij, den wensch te kennen te geven dat de politieke partijen naar onderlinge verzoening mogten streven; en die wensch is door u goedgunstig opgenomen. Moge de nu geopende zitting het kenmerk dragen van dien geest van gematigdheid welke in de omstandigheden, waarin ons land zich thans bevindt, meer dan ooit noodig is. Dat wij, wetgevers, 's lands belangen en niet die van eene of andere partij behartigen, dan zullen wij de gebeurlijkheden der toekomst moedig het hoofd kunnen bieden."

De Senaat heeft, na het afloopen der voorbereidende werkzaamheden, van den minister van binnenlandsche zaken kennisgeving ontvangen, dat het gouvernement hem eene mededeeling wilde doen; tot het ontvangen daarvan heeft de Senaat besloten den 28sten dezer eene zitting te houden. Deze mededeeling betreft de onderhandelingen over het handelsverdrag met Frankrijk en de laatstelijk tusschen die mogendheid en Belgie opgerezen moeijelijkheden; zij zal in de beide kamers in eene openbare zitting gegeven worden.

Reeds geruimen tijd is, gelijk men weet, de inrigting van het krijgswezen in Belgie een geschilpunt tusschen de partijen; sedert de liberale partij in 1847 aan het bewind kwam, zijn daarin vele inkrimpingen en besparingen bewerkstelligd en andere ter sprake gebragt, terwijl de oppositie zich tegen de zucht tot bezuiniging op de uitgaven van oorlog meer en meer verzette, als gevaarlijk voor het zelfstandig volksbestaan van Belgie en voor den goeden geest des legers. Het vorig budget van oorlog werd slechts bij wijze van voorloopigen maatregel aangenomen, en tevens met goedvinden der kamers eene staatscommissie benoemd om den geheelen toestand van het Belgische krijgswezen te onderzoeken en voorstellen te doen voor de minst kostbare en tevens meest doeltreffende inrigting van hetzelve. Het verslag van deze commissie en van de door haar gevormde subcommissien is thans gedrukt en aan de leden der beide kamers medegedeeld; het beslaat nagenoeg twaalf honderd bladzijden druks. Tevens is aan de leden medegedeeld een ontwerp eener begrooting van de uitgaven voor oorlog, zoo als die door de staatscommissie op grond harer rapporten en voorslagen zijn geraamd voor de behoefte van gewone tijden. Het eindcijfer dezer begrooting is fr. 32,190.000, waaronder slechts fr. 25,900 voor tijdelijke en afloopende, en al het overige voor gewone en blijvende uitgaven bestemd is. De commissie acht noodig voor het hoofdbestuur fr. 245,850; voor de groote staven fr. 1,151,677.[illegible]; voor de gezondheidsdienst der hospitalen fr. 993,482.37; voor de soldij der troepen fr. 19,554,139; voor de militaire school fr. 158,000; voor de inrigtingen en het materieel der artillerie fr. 837,000; voor het materieel der genie fr. 700,000; voor brood, fourragie enz. fr. 6,465,567; voor verschillende jaarwedden en belooningen fr. 193,000; voor pensioenen en onderstandsgelden fr. 63,050.89; voor onvoorziene uitgaven fr. 13,293; voor de gendarmerie fr. 1,815,000. De tegenwoordige minister van oorlog acht, daarin met de overige leden van het ministerie overeenstemmende, eene zoo groote vermeerdering der uitgaven voor het krijgswezen, als de commissie voorstelt, niet noodig, en meent dat in hetgeen voor 's lands in- en uitwendige veiligheid in de daad wordt vereischt, met minder kosten kan worden voorzien. In de nu aangevangen zitting der kamers zal deze aangelegenheid een der gewigtigste onderwerpen van beraadslaging uitmaken, en men verwacht dat eenerzijds de verbeterde toestand der Belgische finantien, en van den anderen kant de tegenwoordige staat van zaken in Frankrijk, zullen medewerken om hare beslechting minder moeijelijk te maken dan zij vroeger was.

Van de zijde dergenen die onmiddellijk belang bij het nadrukkers-bedrijf hebben, wordt steeds geijverd tegen de met Frankrijk gesloten overeenkomst tot wering van den nadruk, welke nog, alvorens te kunnen worden bekrachtigd, de goedkeuring der Belgische wetgevende kamers behoeft. Den 27sten dezer heeft, ten einde die goedkeuring zoo mogelijk tegen te houden, te Brussel weder eene openbare bijeenkomst plaats gehad van de vereeniging der Belgische drukkersgezellen. Er is eene petitie vastgesteld die in het belang en uit naam der vereeniging aan de beide kamers zal worden aangeboden. Eenigen wilden dat de leden dier vereeniging in plegtigen optogt de petitie naar de vergaderplaats der wetgevende magt zouden overbrengen; doch het bestuur der vereeniging verklaarde zich ernstig tegen zoodanige openlijke demonstratie, als strijdig met den eerbied voor de nationale vertegenwoordiging en met de waardigheid der arbeidende klasse, en strekkende om de vereeniging den bijval des publieks te doen verliezen. Deze verklaring werd algemeen door de aanwezigen toegejuicht.

DUITSCHLAND.

Z. M. de Koning van Pruissen is den 27sten dezer van de reis naar Oldenburg in Berlijn teruggekeerd.

De thans in Stettin vergaderde provinciale landdag voor Pommeren heeft den 24sten dezer een adres aan den Koning gerigt, hetwelk hoofdzakelijk het volgende bevat.

» De weg, dien de regering van Uwe Majesteit met opzigt tot de onderhandelingen der tolconferentie ingeslagen heeft, en de daaruit voortgesproten stellige en beslissende verklaring van den 17den dezer aan de Staten der Darmstadter coalitie, heeft de provincie Pommeren met levendige vreugde vervuld, vermits de magt en de waardigheid der kroon en de welvaart des vaderlands tot op dat tijdstip ernstig bedreigd schenen te zijn. De hier vergaderde getrouwe Standen gevoelen zich gedrongen, op dit voor het vaderland zoo hoogst gewigtige oogenblik Uwe Majesteit eerbiedig te naderen, en aan de voeten des troons hunne opregte dankbetuigingen neder te leggen voor de vaderlijke wijze, waarop alzoo door Uwe Majesteit voor de belangen van Pruissen en inzonderheid ook van Pommeren zorg is gedragen."

Dit adres wordt door de Pruissische gouvernements-organen openbaar gemaakt.

— De Senaat der vrije stad Frankfurt heeft dezer dagen aan het wetgevend ligchaam medegedeeld, » dat bij de verkiezingen tot vernieuwing van laatstgenoemd collegie, welke in October aanstaande moeten plaats hebben, ingevolge de jongste besluiten der Bondsvergadering alleen de *Christelijke burgerij* zal kunnen medewerken."

ITALIE.

In het Parijsche *Journal des Debats* leest men het volgende: » De Napelsche regering heeft den aanleg besloten van eene belangrijke spoorweglinie, die de Middellandsche zee met de Adriatische zee zal verbinden. De spoorweg zal van Napels loopen naar Manfredonia, eene stad aan de baai van dien naam, welke in regtstreeksch scheepvaartverkeer staat met Triëst, het middelpunt van een wijd uitgestrekten handel. Van Manfredonia zal een zijtak worden aangelegd tot Brindisi, eene nu reeds belangrijke haven aan de Adriatische zee. Alzoo zal het geheele Napelsche grondgebied doorsneden worden door eene spoorbaan, wier daarstelling nog dit jaar aangevangen en binnen drie jaren tijde voltooid moet worden. Reeds is er een spoorweg van Napels over Portici tot Castellamare, met eenen zijtak tot Nocera; aan de verlenging van deze baan wordt steeds gearbeid, en weldra zal zij Caserta en Capua bereiken."

ENGELAND.

Terwijl het Parlement gesloten is, geeft nu en dan een openbare maaltijd aan staatsmannen gelegenheid hunne inzigten te doen kennen. De heer Fitzroy Kelly, een der bewindslieden die niet in den ministerraad zitting hebben, woonde in de vorige week een maaltijd bij van het landbouwgenootschap van het oosterdeel van Suffolk, hetwelk hij in het Lagerhuis vertegenwoordigt, en voerde aldaar over de belangen en vooruitzigten van het landbedrijf het woord.

Hij begon met te betuigen dat de landbouw in Engeland thans in zeer gedrukten staat verkeerde en ondersteuning behoefde; hij verzekerde verder dat het bewind er op bedacht was hetzelve te gemoet te komen, en eindelijk regt te doen wedervaren; maar vervolgens zeide hij, dat zij niet te veel op de ministers of op het Parlement moesten rekenen, maar wees hen op eigen overleg en krachtsinspanning en op de noodzakelijkheid om de productie-kosten te verminderen in evenredigheid met de door de opheffing van het graanregt verlaagde graanprijzen; en hij drong hierop zoo nadrukkelijk aan, dat het blijkbaar het misnoegen en de bevreemding opwekte van de aanwezige landbouwers, die van hem langer dan van een der andere bewindslieden toezeggingen van bescherming ontvangen hadden. Een hunner zeide, dat het dwaasheid was de opbeuring van het landbedrijf alleen van de inspanning en het beleid der landbouwers te verwachten; hij zelf en anderen, wien het noch aan zaakkennis noch aan geldmiddelen ontbrak, hadden zich jaren lang ingespannen, maar hadden de thans op den landbouw drukkende bezwaren niet kunnen te boven komen; het gouvernement moest hen helpen en hun in even gunstige gelegenheid tot voordeelige krachtsinspanning plaatsen als de overige klassen der maatschappij; hij vreesde echter, dat het ministerie bij den besten wil niet veel voor hen zoude kunnen doen, zoolang zij geen krachtiger voorstanders in het Parlement hadden.

Den 24sten gaf het stedelijk bestuur van Perth een feestmaal aan een aantal Schotsche parlementsleden van de liberale partij, hetwelk ook door lord John Russell, het hoofd van het afgetreden whigministerie, bijgewoond werd. In eene uitvoerige rede zeide hij onder meer, dat het tegenwoordige bewind in verlegenheid zijnde omtrent de door hetzelve te nemen maar nog steeds geheim gehouden maatregelen, de aandacht des publieks daarvan zocht af te leiden door angstwekkende waarschuwingen tegen het veldwinnen eener teugellooze demokratie in Engeland. Zijns inziens had zich in Engeland niets voorgedaan wat grond voor zoodanige vrees gaf; hij zelf had niet, zoo als sommigen wilden doen gelooven, meer demokratische beginselen aangenomen sedert hij het bewind had nedergelegd; hij was gelijk het geheele Britsche volk, innig aan 's lands instellingen verknocht; doch hij zag een noodwendig bestanddeel der Britsche staatsinrigting in den regtmatigen invloed des volks die met deszelfs verlichting en gegoedheid moest toenemen. Dit was, zijns inziens, een betere weg tot wering eener verkeerde demokratie, dan alle maatregelen van bedwang die het bewind zoude kunnen nemen. Hij zeide vervolgens dat hij met groote nieuwsgierigheid uitzag naar de nieuwe door het ministerie voor te dragen handelsstaatkunde, die allen zoude tevreden stellen en niemand iets zoude ontnemen; hij verwachtte dat het in de hopelooze poging bezwijken zoude, maar verklaarde tevens bij de heropening van het Parlement al deszelfs voorstellen in naauwlettende en onpartijdige overweging te zullen nemen.

NOORD-AMERIKA.

De berigten uit New-York van den 14den dezer doen zien, dat onder het publiek aldaar het geschil met Engeland over de visscherij nog in geenen deele als afgedaan, hoewel ook niet als zorgbarend beschouwd werd. Men verzekerde algemeen dat er tusschen den heer Webster, den minister voor de buitenlandsche zaken der Unie, en den Britschen gezant te Washington onderhandelingen gevoerd werden, of, naar anderen zeiden, zouden worden gevoerd over eenige door Engeland onder beding van wederkeerigheid aangeboden bewilligingen. Over deze hoorde men onder het publiek uiteenloopende oordeelvellingen, al naar gelang elk met handelsvrijheid ingenomen was of het beginsel van bescherming der nationale volksbedrijvigheid tegen buitenlandsche mededinging voorstond. Zelfs werd de slavernij-quaestie ook weder hierin gemengd, daar sommigen beweerden dat de door Engeland verlangde wederkeerigheid de vrijgemaakte negers der Britsch West-Indische kolonien in eene voor de rust der slavenhoudende Staten gevaarlijke aanraking met de slavenbevolking der Unie zoude brengen.

De jongste te New-York ontvangen tijdingen uit Mexico gewagen van niets dan nieuwe oproerige bewegingen en toenemende wanorde in het geheele land.

Uit de Havannah had men niets naders vernomen dan dat de gisting onder een gedeelte der bevolking aldaar nog voortduurde, maar dat de Spaansche overheid nog niet tot stuiting daarvan noodig geacht had aan een of ander der laatstelijk in hechtenis genomen personen de doodstraf te doen voltrekken.

Volgens de berigten uit Lima van den 10den Augustus nam de Peruaansche regering krachtige maatregelen om de Lobos-eilanden en daarmede haar guano-monopolie, de hoofdbron van het staatsinkomen, tegen den niets ontzienden ondernemingsgeest van Noord-Amerikanen te beschermen; zelfs leest men in een berigt dat de President der Peruaansche republiek door de wetgevende magt gemagtigd was om tot dat einde een leger van 10,000 man en eene vloot van 12 schepen uit te rusten. Inmiddels wordt door de New-Yorksche dagbladen een brief openbaar gemaakt van een groot handelshuis te New-York aan den heer Webster, waaruit blijkt dat ten gevolge der vroeger door dien staatsman toegezegde bescherming, reeds een groot aantal Noord-Amerikaansche schepen naar Lobos op weg was, en daaronder een hetwelk met het noodige tot gewapende verdediging was voorzien en met al hetgeen verder vereischt werd voor de vestiging van een 150tal menschen op het genoemde eiland. De brief strekt om aan te toonen, dat eene onderneming, waarin reeds zoo veel kapitaal gestoken is, en waarbij zoo veel burgers belang hebben, op de bescherming van het gouvernement der Unie aanspraak mag maken.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 27 September: 3 pcts. renten fr. 77.70; idem $4^1/_2$ pct. 104.10. Londen 27 September: 3 pcts. gecons. 100, $100^1/_8$; Nederl. werkelijke schuld $2^1/_2$ pcts. —; idem 4 pcts. $99^1/_8$, $99^1/_4$.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, den 29sten September 1852.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is de beraadslaging over het ontwerp-adres van antwoord op de troonrede voortgezet en ten einde gebragt. Het ontwerp is in zijn geheel met 50 tegen 4 stemmen aangenomen. *Tegen* hebben gestemd de heeren: Baud, Mackay, Groen van Prinsterer en van Lynden.

Daarna heeft de heer van Hoëvell, daartoe verlof verkregen hebbende van de Vergadering, aan den Minister van Oorlog de volgende vraag gerigt: » Vereenigt de Minister zich met de hoofdbeginselen der zich noemende anti-revolutionnaire partij?" Na eene discussie waarbij de Minister van Oorlog zich verklaard heeft, is door de Vergadering, op voorstel van den heer Metman, het volgende besluit genomen: » De Kamer, voldaan met de door den Minister van Oorlog gegeven inlichtingen, gaat over tot de orde van den dag."

Aan de *Provinciale Groningsche Courant* ontleenen wij het volgende: » In het algemeen jaarlijksch verslag wegens het instituut voor doofstommen alhier, dezer dagen aan de leden rondgezonden, lezen wij, dat het aantal leden in het afgeloopen schooljaar wederom met 23 is verminderd, zoodat het getal leden thans bestaat uit 2851. In dat jaar zijn 32 doofstommen in het instituut opgenomen. Het bleek echter, dat 5 hunner uit hoofde van gebrek aan verstandelijke vermogens voor het onderwijs onvatbaar waren, zoodat zij het instituut wederom hebben moeten verlaten.

Voor 17 kweekelingen is, naar aanleiding van het bepaalde bij art. 88 der wet, het verblijf aan het Instituut ook nog gedurende het eerstvolgende schooljaar aangevraagd, als zijnde geschikt, om nog meerdere vorderingen te kunnen maken. — Aan die aanvrage is door de ouders van 14 kweekelingen dankbaar gehoor verleend, terwijl de 3 overigen nu het Instituut hebben verlaten met nog 12 kweekelingen, zoodat er in dit jaar 15 kweekelingen ontslagen zijn geworden. Van deze kweekelingen zijn 13 bekwaam, hoezeer, zoo als altoos, in meerdere of mindere mate, om in de maatschappij te verkeeren. Daarvan hebben 8 op den 21sten Mei jl. hunne geloofsbelijdenis, naar de leer der Hervormden, afgelegd. Er werd in dit jaar slechts een Roomsch-katholiek kweekeling ontslagen, die groote vorderingen gemaakt heeft en reeds in het vorige jaar tot de eerste heilige communie was toegelaten. Twee Israëlitische kweekelingen hebben op den 7den dezer, in tegenwoordigheid van de Israëlitische schoolcommissie in het synagogaal ressort van Groningen, en eene commissie uit ons midden, blijken gegeven van ervaren te zijn in de Israëlitische godsdienst en geloofsleer. Een van de hiervoren bedoelde kweekelingen zal te huis zijne belijdenis doen naar de leer der Doopsgezinden en 3 hunner moesten het Instituut verlaten, zonder tot ledematen der kerk, waartoe ze behooren, aangenomen te kunnen worden.

Slechts elf doofstommen waren bij de hoofddirectie aangegeven en in het nu reeds aangevangen schooljaar opgenomen. » Zouden er," zeggen hoofd-directeuren in hun verslag, » inderdaad zoo weinige ongelukkige doofstommen, die in dit jaar tot ons konden overkomen, aanwezig zijn, zoodat wij ons deswege kunnen verblijden, of zouden dusdanige ongelukkigen, om welke reden dan ook, teruggehouden worden, zoodat wij ons en hen deswege moeten beklagen? Wij wenschten wel, dat wij deze vragen met grond konden beantwoorden, en vooral, dat wij, mogt het laatste geval bestaan, middelen konden vinden, om te bewerken, dat van de gelegenheid, die het instituut zoo liefderijk voor ongelukkigen aanbiedt, in de ruimste mate gebruik gemaakt werd. Steeds bereid, om zooveel nut, als maar immer mogelijk is, te stichten, hebben wij twee doofstommen, ter dezer stede woonachtig, die nog te jong zijn om opgenomen te kunnen worden, tot de aan het instituut gegeven wordende lessen toegelaten. Wij hopen, dat deze gunstige beschikking, die ook op andere ongelukkigen, des verlangd wordende, van toepassing kan zijn, goede vruchten zal opleveren."

In het nu geëindigd schooljaar is niet alleen geen der kweekelingen overleden, maar tevens zijn ze weinig ziek of ongesteld geweest.

De kweekelingen hebben over het algemeen goede vorderingen gemaakt.

In ons vorig verslag is de wijze van zien medegedeeld nopens het doen geven van onderwijs aan het instituut in onderscheidene ambachten, door daartoe te benoemen onderwijzers, in een daarvoor bestemd gebouw, op te rigten op het terrein van het instituut, welk gebouw tevens zou dienen tot de gymnastische oefeningen der kweekelingen. Dit gebouw is nu voltooid en het ambachts-onderwijs in volle werking.

Het onderwijs in de ambachten wordt gegeven aan 6 kweekelingen in het timmeren en in het schrijnwerken, — aan 6 in het kuipen, — aan 21 in het kleer- en pettenmaken, — en aan 14 in het schoenmaken. Hetzelve beantwoordt geheel aan de daarvan opgevatte goede verwachting.

Het onderwijs in de gymnastiek, waarvoor eene ruime zaal in het bovengedacht locaal bestemd is, gaat geregeld zijn gang, en al de daarvoor benoodigde werktuigen of toestellen zijn aangeschaft."

Het getal kweekelingen beliep in het afgeloopen jaar 156.

Sedert het twee en zestigjarig bestaan van het instituut zijn ontslagen: als bekwaam, om in de maatschappij te verkeeren, 592 kweekelingen; als kunnende geene vorderingen meer maken en om bijzondere redenen 48; wegens bekrompene verstandelijke vermogens 37; uit hoofde van zinneloosheid 13; wegens aanhoudende ziekelijkheid 14, en overleden 57; te zamen 761 kweekelingen.

Van deze kweekelingen behooren te huis: in de provincie Noordbrabant 28, Limburg 2, Gelderland 49, Zuidholland 155; Noordholland 188, Zeeland 15, Utrecht 35, Friesland 97, Overijssel 47, Groningen 110, Drenthe 31, en buiten dit Rijk 4; te zamen als voren 761 kweekelingen.

Rijnhoogte te Keulen den 27sten September 16 voet 6 duim (15 voet 8 duim Rhijnl.)

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

** De gewone Audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag den 1sten October aanstaande geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 25sten September 1852.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat binnen de Steenbank, aan den Noordkant tegen *Caloo* gezonken ligt een vaartuig waarvan bij laagwater op $5^1/_2$ vadem, de mast 8 voet boven de oppervlakte der Zee zigtbaar is op de navolgende peilingen:

Middelburg in het Graauw, Westkapelle bewesten het Kaaphuisje.

De ligging van dat vaartuig zal zoodra mogelijk door eene wrakton worden aangeduid.

's Gravenhage, den 22sten September 1852.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Derde* trekking der *Derde* Klasse van de 218de *Staats-Loterij*, op Woensdag den 29sten September 1852, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 2225	een prijs van	1000	gulden,
» 18191	» » »	1000	»
» 13959	» » »	5000	»
» 7290	» » »	1000	»

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** In den jare achttien honderd twee en vijftig den 27sten September, — ten verzoeke van *Falentijn Vrijheid*, Winkelier, wonende te Zutphen, als in huwelijk hebbende *Aaltje Harmsen*, mitsgaders deze laatste zelve onder zijnen bijstand, en uit kracht van het verlof door de Arrondissements-Regtbank te Zutphen, bij beschikking van den negenden September des jaars achttien honderd twee en vijftig verleend, zijnde behoorlijk geregistreerd den dertienden September volgende,

Heb ik *Gerrit Ebbink van Dick*, beëedigd Deurwaarder bij genoemde Regtbank, woonachtig te Zutphen,

Ten *eersten male* Gedagvaard:

Hermanus Harmsen, laatst gewoond hebbende te Zutphen, doch thans afwezig, gevolgelijk mijn exploit doende bij aanplakking aan de Voorname deur der Vergaderplaats van gemelde Arrondissements-Regtbank te Zutphen, alsmede aan het Huis der Gemeente te Zutphen, terwijl ik een tweede Afschrift van hetzelve heb overgegeven aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij dezelve Regtbank, welke het oorspronkelijk met Gezien heeft geteekend en voorts nog bij plaatsing in de *Staats-courant* der Nederlanden en in de *Zutphensche Courant*, als zijnde de daartoe bij voormeld verlof uitdrukkelijk aangewezene nieuwspapieren,

Om na verloop van drie maanden na heden en alzoo op Donderdag den 6den Januarij des jaars achttien honderd drie en vijftig, des voormiddags ten tien ure, bij vooraf gestelden Procureur te verschijnen ter teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank te Zutphen, gehouden wordende op het Raadhuis aldaar; — ten einde:

aangezien de Gedaagde in den jare achttien honderd twaalf van zijne voormelde woonplaats is vertrokken, zonder volmagt tot het waarnemen zijner zaken gegeven, of orde op het beheer van dezelve gesteld te hebben; —

aangezien er alzoo meer dan vijf jaren na het vertrek van den Gedaagde [illegible] is ingekomen van zijn aanwezen of van zijn overlijden;

aangezien de tweede Eischeresse in hare betrekking van eenig overgeblevene zuster belang heeft dat bij Vonnis van de Regtbank voornoemd worde verklaard, dat er Regtsvermoeden van het Overlijden van den Gedaagde bestaat en zulks sedert het jaar achttien honderd twaalf,

Mitsdien aan gemelde Regtbank, hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege, van zijn aanwezen te doen blijken, den Gedaagde tevens aanzeggende, dat ingeval noch de Gedaagde, noch iemand voor hem op deze dagvaarding mogt opkomen, door de Requiranten zal worden geconcludeerd, dat hun daarvan zal worden verleend Acte en tevens verlof tot het doen van eene tweede dagvaarding, met verdere aanzegging aan den Gedaagde, dat de Heer Mr. *Jacob Dam*, Procureur bij welgemelde Regtbank en wonende te Zutphen, voor de eischers in dezen zal occuperen; zijnde de kosten van dit exploit, behalve de plaatsing in de nieuwspapieren, acht gulden zeven en veertig cents.

G. Ebbink van Dick, *Deurwaarder*.

*** Blijkens onderhandsche Acte van dato Amsterdam 23 September 1852, is tusschen de Ondergeteekenden *Jan Vos* en *Jacob van Mill*, Commissionnairs in Koloniale waren en te Amsterdam woonachtig, overeengekomen dat de Commissionnairs-Affaire in Koloniale waren door den Eerst-Ondergeteekende tot heden op zijnen naam en voor zijne rekening geëxerceerd geweest, door de beide Ondergeteekenden in Vennootschap zal worden voortgezet, op de Firma *Vos en van Mill*, onder anderen op de navolgende condition:

Dat ieder der Vennooten bevoegd zijn zal de voorschreven Firma te teekenen.

Dat deze Vennootschap is aangegaan voor den tijd van vijf achtereenvolgende jaren, ingegaan op heden, en dat dezelve na verloop van dat tijdvak telkens voor één jaar zal zijn geprolongeerd, zoolang dezelve niet zes maanden te voren door één der Vennooten zal zijn opgezegd, behoudens echter dat wanneer een der Vennooten mogt komen te overlijden, dezelve Vennootschap dadelijk zal ophouden.

Amsterdam 23 September 1852.

Jn. Vos.
J. van Mill.

*** De Curator in de onbeheerde Nalatenschap van *Johannes Tuijnman*, in leven Gepensionneerd Kapitein bij het Nederlandsch Oost-Indisch Leger, gewoond hebbende te Rossum, en aldaar op den 22sten April dezes jaars overleden, roept bij deze allen op, die vermeenen tot dezelve geregtigd te zijn, alsmede alle de Schuldeischers van den Overledene, ten einde daarvan bij vrachtvrije Brieven behoorlijk opgave te doen.

Zaltbommel, den 27sten September 1852.

De Curator voornoemd,
H. J. Juta.

AANKONDIGING VAN BOEKWERKEN ENZ.

*** Door S. E. VAN NOOTEN, te Schoonhoven, is op heden uitgegeven en alom verzonden:

OVER HET BROOD

EN VERORDENINGEN DIENAANGAANDE,

met het een en ander wegens verbeteringen

IN HET BEDRIJF DER BAKKERS,

door

L. A. VAN MEERTEN,

voorheen Secretaris van het Geneeskundig Bestuur der Land- en Zeeemagt, naderhand Directeur van 's Rijks Magazijn van Geneesmiddelen, en als zoodanig Gepensionneerd, lid van eenige geleerde Genootschappen.

80 Bladz. in gr. 8°. Prijs 75 Cents.

Dit werkje bevat belangrijke wenken voor *Gewestelijke* en *Plaatselijke Besturen*, en is tevens onmisbaar voor hen, die het bedrijf van *Bakkers* uitoefenen.

IN- EN UITGAANDE REGTEN EN ACCIJNSEN.

Driemaandelijksche Prijs-Courant,

loopende over het Vierde Quartaal 1852, volgens welke sommige, bij de waarde belaste artikelen zullen kunnen worden gedeclareerd, in voldoening aan artikel 123 der Wet op den Ophef der Inkomende en Uitgaande Regten en Accijnsen, van den 26sten Augustus 1822, opgemaakt door de Heeren E. G. van IJsendijk, H. van Wallenburg Az., G. de Vries, J. Steenhoff, W. Voute, G. C. Calkoen, Dijkman en Ingenohl, allen te Amsterdam woonachtig, als daartoe gequalificeerd [illegible]

BENAMING DER GOEDEREN.	PRIJZEN.		HOEVEELHEID.
SPECERIJEN EN KRUIDENIERIJEN. *(Voor zooverre deze bij het tarief niet zijn vrijgesteld.)*	guld.	cts.	
Foelie, blanke.	4	00	het Nederl. pond.
» ongegarbuleerde	3	80	» » »
» korte.	2	00	» » »
Nagelen, Amboina.	0	36	» » »
» van Cayenne en Bourbon	0	70	» » »
Notenmuscaat, gave	3	80	» » »
» ongegarbuleerde	2	80	» » »
» gestoken.	1	60	» » »
» in stukken.	1	00	» » »
Cauris, witte.	0	20	» » »
Soya.	55	00	de 100 kannen.
DROOGERIJEN.			
Balsam Copaiv.	1	90	het Nederl. pond.
» Peruv.	6	20	» » »
Cortex Sima Ruba	[illegible]	50	» » »
Coculus	20	00	de 100 Nederl. ponden.
Flores Cassiae.	1	60	het Nederl. pond.
Granaatschillen	12	00	de 100 Nederl. ponden.
Gum Asphalt.	0	40	het Nederl. pond.
Lichen Island.	16	00	de 100 Nederl. ponden.
Nuces Vomicae	12	00	» » » »
Oculi Cancri.	5	40	het Nederl. pond.
Oleum Laurinum	70	00	de 100 Nederl. ponden.
Radix Chinae.	14	00	» » » »
» Columbae.	0	40	het Nederl. pond.
» Contrajervae.	1	00	» » »
» Galangae.	20	00	de 100 Nederl. ponden.
» Gentianae.	14	00	» » » »
» Senecae	1	20	het Nederl. pond.
» Serpentariae.	0	80	» » »
Sabadilla	0	60	» » »
Sal Ammoniac.	0	50	» » »
Sem. Foeni Graeci	14	00	de 100 Nederl. ponden.
» Staphisagriae	110	00	» » » »
Tamarinden	15	00	» » » »
Tappiocca	0	28	het Nederl. pond.
VERWWAREN.			
Geel, Napelsch	50	00	de 100 Nederl. ponden.
» Mineraal	60	00	» » » »
» Chromaat	0	70	het Nederl. pond.
» Schijt-	20	00	de 100 Nederl. ponden.
Lak, Italiaansche of Terra Siena.	12	00	» » » »
Omber	7	00	» » » »
Opriment	56	00	» » » »
Puimsteen.	4	00	» » » »
Quercitron.	8	50	» » » »
Saccharum Saturni.	0	40	het Nederl. pond.
Thus.	15	00	de 100 Nederl. ponden.
WALVISCH-BAARDEN. *(Voor zooverre deze bij het tarief niet zijn vrijgesteld.)*			
Groenlandsche Visscherij	350	00	de 100 Nederl. ponden.
Ondermaats- dito.	175	[illegible]	» » » »
Zuidzee-baarden	300	[illegible]	» » » »
Dito, schoongemaakt	340	[illegible]	» » » »

Amsterdam, 28 September 1852.

Conform gecertificeerd.

De Arrondissements-Directeur der Directe Belastingen, In- en Uitgaande Regten enz. te Amsterdam,
N. J. Bonné.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.